

lirvane ja ennamiste õiete lirvandim; hommiko poolt on kaljune ja kiuwine, et karjamääks agga kõlbab. Roseni Ma, kuhho Jakob omma perre ja kariadega asus, olli seál vasta hommikut. Metsa on seál wäga wähhå ollemas, nenda et hadda sunnib lojuste sitta aljo küttsiks ja paia al pruksida.

Agga ommeti on temma üks önnistud Ma; sest et Vilusse jõe uppiutussed tedda siggiwaks ja viljaliiseks teravad. Ma kannab ja kaswab rohkesti riisi, turginisse ja muud leiwa-, fedusse- ja puuvilja, linno ja kannevit. Körbitsad, melonid, arbusid ning ka jidronid ja mu sesuggune õrnem ja pallim puuvilli, seál wägga hästi tule käes siggiwad. Oli- ja palmpude, poomwill ja wigumarjade polest on se Ma faunis rikkas ning sallib ja kaswab temma ka suktorogo ja kohwipoodsaid. Agga ei tahha wiinapu seál korda miñna, sest et suuvine weeupputus marjade kúpsmist kelab. Meie Ma lojuksed, kui on hobbo sed, härjad ja

lehmad, seálgi hästi siggiwad; eeslidesest polle neil ka pudo. Abivid ehk perdi куд seál ka asset on, ning sammesit fui koduosojuist kasmatafse ja prugitafse. On seál ka üks issisugugi kitse leida, mis monne hea aasta eest kaugelt maast kutsiks ka meie male, Harjo Raikülla moisa todi, ning meie Ma toidoga ja külmaga leppisid. Need on meie küttest kõrgemad; kõrvad rippuvad kahhest poolt mahha; karvad on wasged kui lummi, 8 ja ühhetsa tolli pitkad, penikessed ja pehmed kui siid. Lambad seál sedda sugugi, mis rasnesabbaks kutsustafse, sest et sabba neil kui suur fot tagant mahharippub ja aina selge rasiv on. Monnel sabba 60 ja 70 naela raskune, nenda et lammast ei jaksatud teda ärtataks, ning et piisikesse kariko lamba tahha kinnitarwad ja sabba senna peale pannevad, et tedda nenda ennese játrele weab. Metshårgi ja metshirvesid seál maal ta ellab; ning sidi-us ja metsilane seál hästi siggiwad.